

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311546848/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

ning til den lille, elskværdigt ironiserende Fod under samme, fuldendte Hr. Regeringsraaden sin Tale med et længere motiveret, varmt: Leve Fru Grossmann!

Stemningen, som havde været i Gang op imod de højeste diplomatiske Tinder, blev ved denne Tale bragt ned til den mere inderlige Hjertelighed; den store Bulgarer fortalte mig senere, at han efter Talerne for Japan og Tyskland havde projecteret en for de andre i Selskabet repræsenterede europæiske Hovednationer, Halling vilde saa — last, not least — have sluttet med en for det folkerige Kina og dets unge Kejser; men da nu ved Skaalen for Fru Grossmann andre Strengte var bleven anslaaede, havde de været ganske enige om at opgive Tanken.

Der vilde heller ikke have været rigtig Gehør for flere Taler nu mere, Interesserne var slaact over i ganske andre Retninger. Asiaterne instrueredes af Europæerne meget ivrigt i den nyttige Skik at drikke private Glas med deres occidentale Brødre, Dessert-Knallerterne blev ikke afbrændt uden klædelige smaa Hvin fra Damernes Side. alle Vinduer

var slaact op imod Haven, Konversationen larmede, saa man maatte bøje sig overmaade tæt ind imod sin Dame for at faa hende betroet, hvad der laa en paa Hjerte, Fru Grossmann lyste over det hele som en Gassol. —

Efter at vi endelig med et tordenlignende Brag havde skubbet Stolene til Side og hævet Taffet, standsede hun mig siden inde i Salonen i Forbigaaende.

«Er det nu ikke altsammen gaaet ganske nydeligt, hjerteligt og kønt? — Lagde De Mærke til Franskmanden, der gaar hos Professor Levy, saa smukt han drak Skaalen med for Tyskland! Han er jo nok fra Kolonierne, men alligevel» og Fru Grossmanns Smil fik atter noget af Diplomatiens over sig — «Elsass-Lothringen ligger os dog altid imellem! — Og Kineserne! Nette Mennesker! Pigerne fortæller, at de har pakket Benene fra Hønsereppen ind i Silkepapir og kastet dem under Bordet; men Herregud, det bruger de nu derovre, og det har jo ikke generet nogen!»

Overflødig og for saa vidt mislykket var kun Fru Grossmann's Idé med Jongløren efter Bordet. Konversationen gik paa Trods af